

ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ

35

Οικισμός Διμηνιού

Οικισμός Διμηνίου

Σε απόσταση 5 μόλις χλμ από την πόλη του Βόλου, στις βορειοδυτικές παρυφές του ομώνυμου σύγχρονου οικισμού, εντοπίζεται ο **αρχαιολογικός χώρος του Διμηνίου**. Εκεί, πάνω σε χαμηλό λόφο, σώζονται λείψανα μεγάλου και καλά οργανωμένου οικισμού, που κατοικήθηκε πρώτη φορά στη Νεότερη Νεολιθική Εποχή (τέλη 5ης χιλιετίας π.Χ.).

Σπουδαίο αρχιτεκτονικό σύνολο αποτελούν οι έξι λιθόχτιστοι περίβολοι, που είχαν κατασκευαστεί γύρω από τον οικισμό κατά ζεύγη. Οι δύο πρώτοι ορίζουν την κεντρική αυλή-πλατεία και, συγχρόνως, χρησιμεύουν ως αναλημματικοί τοίχοι στους οποίους στηρίζονται τα σπίτια της κεντρικής αυλής. Τα σπίτια είναι μεγάλα και βρίσκονται γύρω από την κεντρική αυλή ή ανάμεσα στα ζεύγη των περιβόλων.

Στα ανασκαφικά ευρήματα περιλαμβάνονται λίθινα και οστέινα εργαλεία, κεραμική, ειδώλια και κοσμήματα.

Το Διμήνι κατοικήθηκε συνεχώς έως το τέλος της Χαλκοκρατίας. Στα μέσα του 15ου αιώνα π.Χ. χτίστηκαν τα πρώτα μυκηναϊκά σπίτια, που διαδέχτηκαν τα μεσοελλαδικά μέγαρα.

Το 1980 αποκαλύφθηκε στην πεδιάδα προς την πλευρά της θάλασσας σημαντικός μυκηναϊκός οικισμός, που ταυτίζεται πιθανώς με τη μυκηναϊκή Ιωλκός. Ο οικισμός αυτός, που χρονολογείται από το 15ο έως το 12ο αιώνα π.Χ., περιελάμβανε κατά κύριο λόγο ιδιωτικές οικίες εκατέρωθεν ενός δρόμου που σώζεται σε μήκος δεκάδων μέτρων.

Στην περιοχή που εκτείνεται ανάμεσα στο λόφο και τον προαναφερθέντα μυκηναϊκό οικισμό βρισκόταν το ανακτορικό συγκρότημα του Διμηνίου, που ιδρύθηκε στις αρχές του 13ου αιώνα π.Χ. και συνίστατο από δύο μέγαρα, μικρότερα κτίσματα και μια εσωτερική αυλή.

Η Ιωλκός άκμασε κατά το 14ο-13ο αιώνα π.Χ. και ερήμωσε το 12ο αιώνα π.Χ. από άγνωστη αιτία.

Εξάλλου, πλησίον του λόφου με το νεολιθικό οικισμό του Διμηνίου σώζονται δύο θολωτοί μυκηναϊκοί τάφοι, που ανάγονται στο β' μισό του 14ου και στο β' μισό του 13ου αιώνα π.Χ. αντιστοίχως.

Ανασκαφικές έρευνες στο χώρο του Διμηνίου πραγματοποίησαν οι Βαλέριος Στάης και Χρήστος Τσουντας στις αρχές του 20ού αιώνα (1901-1903), καθώς και ο Γεώργιος Χουρμουζιάδης (1974-1977). Το 1980 ξεκίνησε η ανασκαφή του μυκηναϊκού οικισμού, ενώ η έρευνα του μυκηναϊκού ανακτόρου άρχισε το 1997.

Το **Διμήνι** ήταν προϊστορικός οικισμός (4.800 π.Χ.) της νεότερης νεολιθικής εποχής που βρισκόταν κοντά στη σημερινή ομώνυμη κωμόπολη που απέχει 4 χλμ. ΝΔ του Βόλου.

Το 1886, οι Lolling και Wolters ανάσκαψαν τυχαία μυκηναϊκό θολωτό τάφο που είναι γνωστός ως «Λαμιόσπιτο». Μετά την ανακάλυψη αυτή, έγιναν το 1887 οι πρώτες ανασκαφές με τη συνεργασία Ελλήνων και ξένων αρχαιολόγων.

Το 1901, ο Βαλέριος Στάης, που εργάστηκε στον οικισμό μαζί με τον Χρήστο Τσουντα από το 1901 μέχρι το 1905, ανακάλυψε το θολωτό τάφο στο λόφο του νεολιθικού οικισμού, που διέθετε οχυρωμένη ακρόπολη, διαδοχικούς περιβόλους, οικίες και τάφους.

Το 1977, ο Γιώργος Χουρμουζιάδης συνέχισε τις ανασκαφές στο νεολιθικό οικισμό. Οι ανασκαφές του μυκηναϊκού οικισμού συνεχίστηκαν το 1980 από την Βασιλική Αδρύμη-Σισμάνη.

Το 2001 οι ανασκαφές αποκάλυψαν μια μυκηναϊκή πόλη και ένα ανακτορικό συγκρότημα που πιστεύεται ότι θα μπορούσε να είναι μέρος της αρχαίας Ιωλκού. Μια εγχάρακτη πέτρα και ένα εγχάρακτο όστρακο επιβεβαιώνουν την χρήση Γραμμικής γραφής Β.